

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 23. aprīlī*

Lieta C-357/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Royaume-Uni)* (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 12. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 31. jūlijā, tiesvedībā

The Queen, pēc

TNT Post UK Ltd pieprasījuma,

pret

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

* Tiesvedības valoda — angļu.

piedaloties

Royal Mail Group Ltd.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*] (referents), tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šimans [*K. Schiemann*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 18. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *TNT Post UK Ltd* vārdā — D. Milns [*D. Milne*], QC, un P. Hamiltons [*P. Hamilton*],
barrister, kurus deleģējis K. Rasels [*C. Russell*], *solicitor*,

— *Royal Mail Group Ltd* vārdā — P. Lasoks [*P. Lasok*], QC, un J. Herbergs [*J. Herberg*],
barrister, kurus deleģējusi D. Finklere [*D. Finkler*], *solicitor*,

- Apvienotās Karalistes valdības vārdā — K. Gibsa [*C. Gibbs*], I. Rao [*I. Rao*] un M. Hola [*M. Hall*], pārstāves, kurām palīdz K. Vajda [*C. Vajda*], QC, un N. Šova [*N. Shaw*], *barrister*,

- Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*], pārstāvis,

- Grieķijas valdības vārdā — S. Spiropuls [*S. Spyropoulos*], kā arī S. Trekli [*S. Trekli*] un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji,

- Īrijas vārdā — D. O'Hagans [*D. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz D. Barnivills [*D. Barniville*], SC, un N. Traverss [*N. Travers*], BL,

- Somijas valdības vārdā — J. Heliskoski [*J. Heliskoski*] un A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*], pārstāvji,

- Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*], pārstāve,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — M. Afonso [*M. Afonso*] un R. Liāls [*R. Lyal*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2009. gada 15. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Sestā direktīva”), 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktu.

- ² Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *TNT Post UK Ltd* (turpmāk tekstā — “*TNT Post*”), prasītāju pamata lietā, un *Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs* [Viņas Augstības Ienākumu un muitas dienestu], atbildētājiem pamata lietā, piedaloties *Royal Mail Group Ltd* (turpmāk tekstā — “*Royal Mail*”), personai, kas iestājusies lietā, par pasta pakalpojumiem, kurus sniedz pēdējā minētā sabiedrība, piešķirtā atbrīvojuma no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā — “PVN”) likumību.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

3 Sestās direktīvas 13. pantā ar nosaukumu “Atbrīvojumi valsts teritorijā” ir paredzēts:

“A. *Atbrīvojumi dažām darbībām sabiedrības interesēs*

1. Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo tālāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

a) pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi;

[..].”

4 Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir formulēts identiski Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktam.

5 Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK (OV L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva 97/67”), 1. pantā ir noteikti kopīgi noteikumi, kas arī attiecas uz vispārējo pasta pakalpojumu sniegšanu Eiropas Kopienā un kritērijiem, ar kuriem nosaka pakalpojumus, ko var rezervēt vispārējo pakalpojumu sniedzējiem.

6 Direktīvas 97/67 piecpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

“[...] šīs direktīvas nosacījumi, kas attiecas uz vispārējo pakalpojumu sniegšanu, neskar vispārējo pakalpojumu operatoru tiesības apspriest līgumus ar klientiem individuāli.”

7 Saskaņā ar Direktīvas 97/67 3. pantu:

“1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina to, ka lietotājiem ir tiesības uz vispārējiem pakalpojumiem, kas saistīti ar noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanu par pieņemamām cenām visiem lietotājiem visās vietās.

2. Tāpēc dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka sakaru punktu un piekļuves vietu blīvums atbilst lietotāju vajadzībām.

3. Tās veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, izņemot apstākļos vai ģeogrāfiskos nosacījumos, ko valsts regulatīvās iestādes atzīst par izņēmumu, vispārējo pakalpojumu sniedzējs(-i) katru darbdienu un ne mazāk kā piecas dienas nedēļā garantē vismaz:

— vienu savākšanu,

— vienu piegādi mājās vai telpās visām fiziskajām vai juridiskajām personām vai, izņēmuma kārtā, ievērojot nosacījumus pēc valsts regulatīvās iestādes izvēles, vienu piegādi attiecīgās iekārtās.

Visi izņēmumi vai atkāpes, ko valsts regulatīvā iestāde piešķir saskaņā ar šo punktu, jādara zināmi Komisijai un visām valsts regulatīvajām iestādēm.

4. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka vispārējos pakalpojumos ietilpst vismaz šādi:

— to pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz diviem kilogramiem,

— to pasta paku savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz desmit kilogramiem,

— ierakstīto sūtījumu un apdrošināto sūtījumu pakalpojumi.

5. Valsts regulatīvās iestādes var palielināt svara ierobežojumu līdz jebkurai vērtībai, nepārsniedzot 20 kilogramus, un noteikt īpašus noteikumus piegādei mājās attiecībā uz tām pasta pakām, kas ir iekļautas vispārējo pakalpojumu jomā.

Neatkarīgi no tā, kādu svara ierobežojumu tām pasta pakām, kas ietilpst vispārējo pakalpojumu jomā, noteikusi kāda dalībvalsts, dalībvalstis nodrošina to, ka to teritorijā piegādā pasta pakas, kuras saņem no citām dalībvalstīm un kuru svars ir līdz 20 kilogramiem.

6. Attiecīgo pasta sūtījumu minimālie un maksimālie izmēri ir noteikti konvencijā un nolīgumā, kas attiecas uz pasta pakām, ko pieņēmusi Pasaules Pasta savienība.

7. Šajā pantā noteiktie vispārējie pakalpojumi ietver iekšzemes un pārrobežu pakalpojumus.”

- 8 Direktīvas 97/67 7. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu vispārējo pakalpojumu uzturēšanu, dalībvalstis drīkst turpināt pakalpojumu rezervēšanu vispārējo pakalpojumu sniedzējiem. Minētos pakalpojumus ierobežo ar iekšzemes korespondences sūtījumu un ienākošās pārrobežu korespondences paātrinātu vai nepaātrinātu savākšanu, šķirošanu, pārveidāšanu un piegādi abos šeit turpmāk minētajos svara un cenas diapazonos. Svara ierobežojums ir 100 grammi no 2003. gada 1. janvāra un 50 grammi no 2006. gada 1. janvāra. Šos svara ierobežojumus nepiemēro no 2003. gada 1. janvāra, ja cena pirmās svara grupas visātrākās piegādes kategorijas korespondences sūtījumam ir vienāda ar trīskāršu valsts tarifu vai pārsniedz to, un no 2006. gada 1. janvāra, ja cena ir divarpus valsts tarifi vai augstāka.

[..]”

Valsts tiesiskais regulējums

- 9 Noteikumi, ar kuriem ir paredzēts transponēt Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktu, ir iekļauti 1994. gada Likumā par pievienotās vērtības nodokli (*Value Added Tax Act 1994*), kas grozīts ar 2000. gada Likumu par pasta pakalpojumiem (*Postal Services Act 2000*, turpmāk tekstā — “Likums par pasta pakalpojumiem”), savukārt noteikumi, ar kuriem ir paredzēts transponēt Direktīvu 97/67, ir iekļauti šajā pēdējā minētajā likumā.
- 10 2001. gada 28. marta *London Gazette* numurā bija publicēts Tirdzniecības un rūpniecības ministra paziņojums, saskaņā ar kuru sabiedrība *Consignia plc* (kurai tobrīd bija nosaukums *Royal Mail*) atbilstoši Likumam par pasta pakalpojumiem ir

izraudzīta par vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēju Apvienotajā Karalistē. Minētais ministrs šādu paziņojumu attiecībā uz nevienu citu personu nesniedza.

- 11 2005. gada 18. februārī Pasta pakalpojumu komisija (*Postal Services Commission* vai *Postcomm*), izpildot Likumā par pasta pakalpojumiem paredzētos pienākumus, pieņēma lēmumu, atbilstoši kuram sākot ar 2006. gada 1. janvāri tā piešķirs licenci visu svaru vēstuļu piegādei ikvienam pretendētājam, kurš ir izpildījis paredzētos nosacījumus. Minētā lēmuma rezultātā no šīs dienas tika pilnībā liberalizēts Apvienotās Karalistes pasta pakalpojumu tirgus, neietekmējot *Royal Mail* kā vienīgās izraudzītās vispārējo pakalpojumu sniedzējas Apvienotajā Karalistē statusu un pienākumus.

- 12 *Royal Mail* darbojas saskaņā ar 2001. gada 23. marta licenci, kuru Pasta pakalpojumu komisija izdevusi atbilstoši Likuma par pasta pakalpojumiem otrajai daļai un kura pēdējo reizi tika grozīta 2006. gada 25. maijā. *Royal Mail* licenci reglamentējošo noteikumu mērķis ir nodrošināt, lai ikvienai fiziskai vai juridiskai personai būtu pieejama visaptveroša un cenu ziņā pieņemama pasta sistēma visā valstī. Minētajā licencē ir ietverti šādi pienākumi, kas attiecas tikai un vienīgi uz *Royal Mail*: pirmkārt, sniegt Apvienotās Karalistes patērētājiem vispārējos pasta pakalpojumus, ieskaitot vismaz vienu piegādi uz jebkuru adresi katru darba dienu un vismaz vienu savākšanu katru darba dienu no jebkuras piekļuves vietas šajā dalībvalstī, par pieņemamām un vienādām cenām visā Apvienotajā Karalistē, kā arī, otrkārt, nodrošināt, ka Apvienotās Karalistes patērētājiem ir pieeja šim vispārējam pasta pakalpojumam, izmantojot pietiekamu piekļuves vietu skaitu un blīvumu.

- 13 2006. gada 20. janvārī Pasta pakalpojumu komisija saskaņā ar Likuma par pasta pakalpojumiem otro daļu piešķīra *TNT Post* licenci, saskaņā ar kuru šī sabiedrība var piegādāt Apvienotajā Karalistē visas vēstules. Šī licence aizstāja iepriekšējo, 2002. gada 23. decembrī izsniegto licenci.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 14 Saskaņā ar iesniedzējtiesas teikto *Royal Mail*, kas ir vienīgā vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēja Apvienotajā Karalistē, sniedz plaša klāsta pasta pakalpojumus visiem uzņēmumiem un privātpersonām, kas vēlas izmantot tās pakalpojumus. Šie pasta pakalpojumi tiek sniegti ar integrēta valsts mēroga tīkla starpniecību, kas pašlaik apkalpo apmēram 27 miljonus adrešu 6 dienas nedēļā saskaņā ar sabiedrības interesēs pieņemtu tiesisko regulējumu, kas attiecas tikai un vienīgi uz *Royal Mail* un kas atšķir šo sabiedrību no visiem pārējiem pasta pakalpojumu sniedzējiem. *Royal Mail* savāc vēstules un citus sūtījumus no apmēram 113 000 pasta kastītēm, 14 200 pasta iestādēm un 90 000 uzņēmumu mītnēm. Šī sabiedrība Apvienotajā Karalistē nodarbina aptuveni 185 000 darbinieku.
- 15 Pasta pakalpojumi, kurus *Royal Mail* ir pienākums sniegt sabiedrībai saskaņā ar tai izsniegto licenci, veido lielāko daļu gan no kopējā *Royal Mail* veikto pasta sūtījumu apjoma, gan kopējiem tās ieņēmumiem no sniegtajiem pasta pakalpojumiem. Ņemot vērā *Royal Mail* "vēstuļu pasta" darbību, gandrīz uz 90 % no *Royal Mail* darbības, vērtējot pēc apgrozījuma, attiecas tiesību aktos paredzētie nosacījumi un prasības, kas ir izvirzītas vienīgi *Royal Mail* un nevienam citam pasta pakalpojumu sniedzējam Apvienotajā Karalistē.
- 16 *TNT Post*, kas pieder *TNT* grupai, kura darbojas vairāk kā 200 valstīs, nodarbinot vairāk kā 128 000 darbiniekus, sniedz pasta piegādes pakalpojumus iepriekš sašķirotiem un nešķirotiem komercsūtījumiem. Tās darbība ietver pasta savākšanu no klientiem, mehanizētus un manuālus šķirošanas pakalpojumus (nešķirotiem sūtījumiem), kā arī apstrādi un piegādi pa sauszemi uz *Royal Mail* reģionālo bāzi. Šie pakalpojumi ir pazīstami ar apzīmējumu "ar pasta savākšanu saistītie pakalpojumi" [*upstream services*].

- 17 2004. gada 6. aprīlī *TNT Post* noslēdza ar *Royal Mail* vienošanos, saskaņā ar kuru *Royal Mail* piekrita sniegt “ar pasta piegādi saistītus pakalpojumus” [*downstream services*], tas ir, piegādāt *TNT Post* savāktos, sašķirotos un pārvadātos sūtījumus pa sauszemi uz *Royal Mail* reģionālo bāzi. Šī vienošanās tika noslēgta saskaņā ar vienu *Royal Mail* licencē minēto nosacījumu, kas tai paredz pienākumu nodrošināt piekļuvi tās pasta nodaļām ikvienam pasta pakalpojumu sniedzējam vai lietotājam, kas šīs pasta nodaļas vēlas izmantot, un labā ticībā rīkot sarunas ar mērķi vienoties par šīs piekļuves noteikumiem. *TNT Post* šobrīd nesniedz nevienu no pakalpojumiem, kas saistīti ar pasta piegādi.
- 18 Iesniedzējtiesa arī precizē, ka komercsūtījumu, kas veido 85 % no pasta sūtījumiem, kurus Apvienotajā Karalistē veic *TNT Post*, galvenais tirgus ir finanšu pakalpojumu nozarē. Tā kā finanšu iestādes nevar atgūt visu samaksāto PVN priekšnodokli, tad *TNT Post* finanšu interesēs ir pēc iespējas samazināt PVN summu, kāda tai ir jāaprēķina tās klientiem.
- 19 Tomēr saskaņā ar 1994. gada Likumu par pievienotās vērtības nodokli, kas grozīts ar Likumu par pasta pakalpojumiem, *Royal Mail* veiktā pasta sūtījumu piegāde, kas ietver arī vēstuļu šķirošanu, ir atbrīvota no PVN, savukārt *TNT Post* sniegtie pakalpojumi, kas pēc pēdējās minētās domām ir tādi paši kā *Royal Mail* sniegtie pakalpojumi, tiek aplikti ar PVN standartlikmi 17,5 % apmērā.
- 20 Uzskatīdama, ka šādos apstākļos tās izskatāmās lietas risinājumam ir vajadzīga Kopienų tiesību interpretācija, *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* [Anglijas un Velsas Augstākās tiesas Karaliskā Administratīvā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:
- “1) a) Kā ir jāinterpretē [Sestās direktīvas] 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā (tagad Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts) minētais jēdziens “valsts pasta dienesti”?

- b) Vai šī jēdziena interpretāciju ietekmē fakts, ka pasta pakalpojumi dalībvalstī tika liberalizēti, ka nav rezervēto pakalpojumu Direktīvas [97/67] izpratnē, un ka ir izraudzīts viens vispārējo pakalpojumu sniedzējs, par kuru saskaņā ar šo direktīvu ir paziņots Komisijai (kā tas ir *Royal Mail* gadījumā Apvienotajā Karalistē)?
- c) Ņemot vērā šīs lietas apstākļus [kas atbilst situācijai, kura aprakstīta iepriekš minētajā b) punktā], vai šis jēdziens ietver:
- i) tikai vienīgo izraudzīto vispārējo pakalpojumu sniedzēju (kāds ir *Royal Mail* Apvienotajā Karalistē) vai
 - ii) arī privāto pasta pakalpojumu sniedzēju (kāds ir *TNT Post*)?
- 2) Ņemot vērā šīs lietas apstākļus, vai [Sestās direktīvas] 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts (tagad — Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts) ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nosaka pienākumu vai dod tiesības dalībvalstij piešķirt atbrīvojumu visiem “valsts pasta dienesta” sniegtajiem pasta pakalpojumiem?
- 3) Ja dalībvalstīm ir pienākums vai tiesības piešķirt atbrīvojumu dažiem, bet ne visiem “valsts pasta dienestu” sniegtajiem pakalpojumiem, kādi ir kritēriji, pēc kuriem jāidentificē pakalpojumi, kuriem piešķirams šāds atbrīvojums?”

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

- 21 Ar aktu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 2. martā, *TNT Post* lūdza Tiesu atsākt mutvārdu procedūru, piemērojot Reglamenta 61. pantu. Saskaņā ar šīs sabiedrības teikto ģenerālvokātes secinājumos bija daži pārpratumi attiecībā uz faktiem pamata lietā un pasta pakalpojumu tirgus darbību Apvienotajā Karalistē.
- 22 No judikatūras izriet, ka Tiesa pēc savas ierosmes vai ievērojot ģenerālvokāta ieteikumu vai arī lietas dalībnieku lūgumu var izdot rīkojumu par atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu atbilstoši Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekami skaidri lietas apstākļi vai ka lieta ir jāizskata, ņemot vērā argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. it īpaši 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā *C-210/06 Cartesio*, Krājums, I-9641. lpp., 46. punkts).
- 23 Taču attiecībā uz faktiem pamata lietā un pasta pakalpojumu tirgus darbību Apvienotajā Karalistē gan iesniedzējtiesa ir sniegusi detalizētu skaidrojumu, gan tie ir tikuši arī komentēti rakstveida un mutvārdu apsvērumos, kas tika iesniegti Tiesā. Šādos apstākļos Tiesa uzskata, ka tai ir visa vajadzīgā informācija, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem.
- 24 Turklāt šo lietu netiek prasīts izskatīt, pamatojoties uz argumentu, kas Tiesā netika apspriests.

- 25 Tādējādi, uzklusot ģenerāladvokāti, ir jānoraida pieteikums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 26 Ar pirmo jautājumu, kurš ir jāizskata viss kopumā, iesniedzējtiesa jautā Tiesai, kā ir jāinterpretē Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens “valsts pasta dienesti”, it īpaši šajā gadījumā, kad pasta pakalpojumi dalībvalstī ir liberalizēti.
- 27 Šajā sakarā ir svarīgi atgādināt, pirmkārt, ka visa minētajā tiesību normā ietvertā teikuma sintakse skaidri parāda, ka vārdi “valsts pasta dienesti” nozīmē pārvaldes iestādes, kas sniedz pakalpojumus, kuriem ir piešķirams atbrīvojums. Lai uz pakalpojumiem attiektos šī tiesību norma, tos ir nepieciešams sniegt tādām pakalpojumu sniedzējam, kas var tikt kvalificēts kā “valsts pasta dienests” šī jēdziena pamatizpratnē (skat. 1985. gada 11. jūlija spriedumu lietā 107/84 Komisija/Vācija, *Recueil*, 2655. lpp., 11. punkts).
- 28 Šāda interpretācija ir pamatota Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta formulējumā. Turklāt nekas neļauj domāt, ka šādu interpretāciju

varēja ietekmēt tādi apstākļi kā pasta pakalpojumu nozares liberalizācija, kas tika ieviesta kopš iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Vācija pasludināšanas.

- 29 Turpretim tas, ka Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts tika formulēts precīzi identiski Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktam, pierāda, ka pēdējā minētajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums ir saglabāts tā sākotnējā nozīmē neatkarīgi no pasta pakalpojumu nozares liberalizācijas.
- 30 No minētā izriet — pretēji tam, ko apgalvo gan *TNT Post*, gan Somijas un Zviedrijas valdības, — ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu nevar interpretēt tādējādi, ka tas būtībā attiecas uz rezervētiem pasta pakalpojumiem Direktīvas 97/67 7. panta izpratnē neatkarīgi no šo pakalpojumu sniedzēja statusa.
- 31 Otrkārt, jēdzieni, kas izmantoti, lai apzīmētu Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā minēto atbrīvojumu, ir interpretējami šauri, ņemot vērā, ka tie ir atkāpe no vispārējā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko pret atlīdzību sniedzis nodokļu maksātājs. Tomēr šo jēdzienu interpretācijai ir jāatbilst minēto atbrīvojumu mērķiem un nodokļu neitralitātes principa prasībām, kas raksturīgas kopējai PVN sistēmai. Tādējādi šis šauras interpretācijas princips nenozīmē, ka jēdzieni, kas izmantoti minētajā 13. pantā paredzēto atbrīvojumu definēšanā, ir jāinterpretē tādā veidā, kas tiem atņemtu nozīmi (šajā sakarā skat. 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-445/05 *Haderer*, Krājums I-4841. lpp., 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Tādējādi, kā norāda Sestās direktīvas 13. panta A daļas nosaukums, šajā pantā paredzēto atbrīvojumu mērķis ir atbalstīt dažas darbības sabiedrības interesēs.

- 33 Tomēr šis vispārējais mērķis pasta pakalpojumu nozarē izpaužas ar konkrētāku mērķi, proti, piedāvāt sabiedrības pamatvajadzībām atbilstošus pasta pakalpojumus par mazāku cenu.
- 34 Saskaņā ar šobrīd spēkā esošajām Kopienu tiesībām šāds mērķis būtībā atbilst Direktīvas 97/67 mērķim, proti, piedāvāt vispārējus pasta pakalpojumus. Atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 1. punktam šādi pakalpojumi atbilst noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanai par pieņemamām cenām visiem lietotājiem visās vietās.
- 35 Līdz ar to — neatkarīgi no tā, ka Direktīvu 97/67 nevar uzskatīt par pamatu Sestās direktīvas, kuras juridiskais pamats atšķiras no Direktīvas 97/67 juridiskā pamata, 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta interpretācijai, — interpretējot jēdzienu “valsts pasta dienesti” minētās tiesību normas izpratnē, tomēr ir lietderīgi pamatoties uz Direktīvu 97/67.
- 36 No minētā izriet, ka valsts pasta dienesti Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāuzskata par pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtu valsts vai privāti uzņēmumi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Vācija, 16. punkts), kas sniedz sabiedrības pamatvajadzībām atbilstošus pasta pakalpojumu un līdz ar to faktiski pilnībā vai daļēji nodrošina vispārējus pasta pakalpojumus dalībvalstī, kā tas ir definēts Direktīvas 97/67 3. pantā.
- 37 Šāda interpretācija nav pretrunā nodokļu neitralitātes principam, kas PVN iekasēšanas jomā aizliedz dažādi izturēties pret saimnieciskās darbības subjektiem, kuri veic vienādas darbības (skat. 2007. gada 28. jūnija spriedumu lietā *C-363/05 JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust* un *The Association of Investment Trust Companies*, Krājums, I-5517. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Faktiski, kā to ir norādījusi arī ģenerālvokāte savu secinājumu 63. punktā, novērtējot pakalpojumu salīdzināmību, ir jāsalīdzina ne tikai atsevišķi pakalpojumi, bet jāņem vērā konteksts, kādā tie tiek sniegti.

39 Taču, kā izriet no apstākļiem pamata lietā, ņemot vērā šī sprieduma 12. punktā izklāstītos pienākumus — kas *Royal Mail* ir jāievēro saskaņā ar tai izsniegto licenci un kas ir saistīti ar tās vispārējo pasta pakalpojumu sniedzējas statusu —, tāda pakalpojumu sniedzēja kā *Royal Mail* sniedz pasta pakalpojumus saskaņā ar tādu tiesisko režīmu, kas būtiski atšķiras no tiesiskā režīma, kādā šādus pakalpojumus sniedz tāds pakalpojumu sniedzējs kā *TNT Post*.

40 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens “valsts pasta dienesti” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtu valsts vai privāti uzņēmumi, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, kā tas ir definēts Direktīvas 97/67 3. pantā.

Par otro un trešo jautājumu

41 Ar otro un trešo jautājumu, kurus ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir piemērojams visiem pasta pakalpojumiem, kurus sniedz valsts pasta dienesti, vai tikai daļai no tiem. Pēdējā minētajā gadījumā tā vēlas zināt, kādi kritēriji ļauj identificēt pakalpojumus, kuriem piešķirams atbrīvojums.

- 42 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka atbilstoši Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktam atbrīvojums ir piešķirams pakalpojumiem, ko sniedz valsts pasta dienesti, kā arī ar tiem saistītai preču piegādei. No šīs tiesību normas piemērošanas jomas ir pilnībā izslēgti vienīgi pasažieru pārvadājumi un telekomunikāciju pakalpojumi.
- 43 Tomēr pretēji tam, ko apgalvo *Royal Mail*, Apvienotās Karalistes, Grieķijas un Īrijas valdības, no minētās tiesību normas nevar secināt, ka visiem valsts pasta dienestu sniegtajiem pakalpojumiem un ar tiem saistītai preču piegādei, kas nav skaidri izslēgti no šīs pašas tiesību normas piemērošanas jomas, ir piešķirams atbrīvojums neatkarīgi no tiem piemītošā rakstura.
- 44 Faktiski no prasībām, kas ir minētas šī sprieduma 31. punktā — saskaņā ar kurām Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir jāinterpretē šauri un atbilstoši šīs tiesību normas mērķim —, izriet, ka pakalpojumu sniegšana un ar tiem saistītā preču piegāde ir jāinterpretē tādējādi, ka to veic valsts pasta dienesti, proti, saskaņā ar savu valsts pasta dienestu statusu.
- 45 Šādu interpretāciju it īpaši nosaka nepieciešamība ievērot nodokļu neitralitātes principu. Tāda pakalpojumu sniedzēja kā *Royal Mail* pienākumi — kas, kā izriet no šī sprieduma 39. punkta, ļauj nošķirt kontekstu, kādā tā sniedz pasta pakalpojumus, no konteksta, kādā šādus pakalpojumus sniedz *TNT Post*, — attiecas tikai uz tiem pasta pakalpojumiem, kas tiek sniegti vispārēju pasta pakalpojumu sniedzēja statusā.

- 46 Tāpat no šī sprieduma 44. punktā minētajām prasībām un it īpaši no mērķa atbalstīt darbību sabiedrības interesēs izriet, ka atbrīvojumu nepiešķir īpašiem pakalpojumiem, kas ir nodalāmi no pakalpojumiem sabiedrības interesēs, tai skaitā pakalpojumiem, kas atbilst atsevišķu saimnieciskās darbības subjektu vajadzībām (šajā sakarā skat. 1993. gada 19. maija spriedumu lietā C-320/91 *Corbeau, Recueil*, I-2533. lpp., 19. punkts).
- 47 Līdz ar to Vācijas valdība un Komisija pamatoti apgalvo, ka valsts pasta dienestu sniegtajiem pakalpojumiem, par kuru nosacījumiem ir notikusi individuāla vienošanās, nevar piešķirt atbrīvojumu saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktu. Šādi pakalpojumi pēc sava rakstura atbilst konkrētām attiecīgo šādu pakalpojumu izmantotāju vajadzībām.
- 48 Turklāt šādu interpretāciju apstiprina Direktīvas 97/67 piecpadsmitais apsvēruma, no kura izriet, ka iespēja apspriest līgumus ar klientiem individuāli neatbilst *a priori* vispārēja pakalpojuma sniegšanas jēdzienam.
- 49 Tādējādi uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir piešķirams pakalpojumu sniegšanai un ar to saistītai preču piegādei — izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus —, ko veic valsts pasta dienesti, proti, to kā pakalpojuma sniedzēju, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, statusā. Minētais atbrīvojums nav piemērojams ne pakalpojumu sniegšanai, ne arī ar to saistītai preču piegādei, par kuru nosacījumiem ir notikusi individuāla vienošanās.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens “valsts pasta dienesti” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtu valsts vai privāti uzņēmumi, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, kā tas ir definēts 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK;
- 2) Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir piešķirams pakalpojumu sniegšanai un ar to saistītai preču piegādei — izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus —, ko veic valsts pasta dienesti, proti, to kā pakalpojuma sniedzēju, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, statusā. Minētais atbrīvojums nav piemērojams ne pakalpojumu sniegšanai, ne arī ar to saistītai preču piegādei, par kuru nosacījumiem ir notikusi individuāla vienošanās.

[Paraksti]